

No s'entengui, per ço que havem dit, que l'economia sigui un factor despreciable; res d'això, i en tractarem detingudament en el pròxim article. El que deu evitar-se és precisament produir un estalvi immediat que dins un plaç no llunyà hagi d'ocasionar superiors despeses. Practicar ço que amb frase vulgar però expressiva se'n diu: *llençar un duro per arreplegar-ne dos*, no volent, de passada, perjudicar-se amb un censal de molèsties i mals de cap.

C. MARTINELL
(Arquitecte)

Per la nostra riquesa ramadera

Si fomentar una font de riquesa incalculable com és la nostra ramaderia constitueix una tasca lloable i digna que no se li escatimin aplaudiments i estímuls, no menys mereixedores d'encomi han d'ésser totes aquelles activitats i energies que s'esmercin a conservar-la sana i forta, ço és prevenir-la contra els flagells que sovint l'assolen, defensar-la de les infeccions que com la taca d'oli s'hi estenen, deixant un trist record de llur estatge.

En aquests moments de revolució social, en què lluiten per surar, entre molts de no gaire bons, nobles ideals, es precis posar un xic d'atenció al problema de la profilaxi de les malalties encomanadisses. Propera l'hora de la creació de l'Escola Superior de Zootècnia, no serà inútil insistir en la qüestió de la Higiene Pecuària.

Malgrat la intel·ligència i bona voluntat d'alguns individus del Consell Provincial de Foment, deixa molt que desitjar la tasca de llur corporació, no pas per manca de suficiència, sinó per defectes d'organització: tara sovint notada en la major part de les institucions de l'Estat.

Hi ha algunes infeccions de simptomatologia tan semblant, que constitueix un difícilíssim problema el precisar un diagnòstic amb els elements únics d'un examen clínic. Solució que únicament pot donar ràpida i encertadament un laboratori ben organitzat i destinat sols i exclusivament a aquests treballs. ¡Quantes i quantes pèrdues ocasiona un tractament equivocaf, o l'espera (malaauradament llarga, algunes vegades) dels resultats de l'anàlisi d'uns productes enviats al laboratori!

Es doncs, d'alta necessitat la creació d'un Laboratori de epizooties, que podria incloure's a l'Escola de Zootècnia, dotada, naturalment, de tots els elements necessaris per a una tasca profitosa, ensems que procurés donar als seus diagnòstics tota la rapidesa compatible amb la feina ben feta. Amb això hi guanyaria moltíssim la riquesa immensa de la nostra població rural.

Un altra qüestió se'n dedueix del problema precedent: la fabricació de sèrums i vacunes. Avui dia aquesta indústria és feta com un negoci. D'aquesta manera, apart la garantia que no sempre és positiva (1), s'han

(1) Aquesta idea del senyor Vidal, a la Mancomunitat feia ja temps que li era comú. Es més, a hores d'ara està portant-se a la pràctica. La Secció de Ramaderia dintre poc inaugurarà un Servei de Patologia animal, que tindrà per objecte estudiar i revisar les malalties que sofreix el nostre bestiar.

En quant a la fabricació de sèrums i vacunes, el Servei de Patologia animal cuidarà de controlar l'eficàcia de dits productes per a evitar que'ls ramaders siguin enganyats.—M. R. i V.

de pagar els productes a uns preus que pensem podrien ésser un xic més baixos. Per exemple: la dosi de productes per a la serovacunació contra el rouget del porc costa 2'60, que, incloent-hi les despeses d'inoculació, quasi pot comptar-se més de 4 pessetes per cap de bestiar. I això fa que molts pagesos són refractaris a usar aquests tractaments, car diuen (no pensant bé, desgraciadament): «—No volem arriscar-nos amb una cosa que no sabem com anirà i que costa tant car».

Si els Laboratoris de cap de Partit fossin quelcom més que una ficció i uns xucra-pressupostos dels pobles, la primera de les qüestions esmentades no seria tal problema, ni sentiríem la necessitat de llocs on es fes aquest treball que en bona hora beneiríem, en nom de la nostra població pecuària.

I no succeiria, com sovintment ens trobem que, en presentar-se una malaltia encomanadissa en forma i intensitat poc coneguda, tot són incerteses i es passen dies i més dies fins a trobar-se una orientació definitiva i racional... mentre la ruïna ha fet presa en moltes llars i els pobles senten la manca d'alguns productes d'origen animal que la civilització ha fet poc menys que indispensables per a la vida dels ciutadans.

Aqueixes pobres opinions que desitjaria fossin atinades, les poso a la consideració de tots aquells a qui interessi el nostre esdevenidor pecuari, i en especial de la Mancomunitat de Catalunya que tant d'interès es pren en tot el que significa foment de les riqueses de la nostra terra.

JOSEP VIDAL MUNNE

Plantem arbres

PER la gran importància que té l'assumpte, i per la poca que la generalitat dels agricultors catalans li reconeixen, creiem sumament interessant fer alguns comentaris sobre la profitosa campanya que han vingut realitzant l'actual Director d'aquesta Revista senyor Matons, i altres no menys recomanats escriptors agrícoles, els quals procuren infiltrar a la gent del camp la conveniència de repoblar les nostres terres amb la plantació d'arbres fruiters.

Tenim a les mans el número 15, pertanyent al 5 d'agost de l'any passat, en el qual, després de remarcar els preus remuneradors a que es va vendre la fruita, i la probabilitat d'adinerar-la bé en anys successius, fundant-se en arguments i raons que cal considerar indiscutibles, recomana amb molta insistència i molt encertadament la conveniència de preocupar-se d'augmentar tant com es pugui la producció de la fruita.

Coincidim, doncs, que el conreu dels arbres fruiters donarà grans avantatges als agricultors catalans que sàpiguen aprofitar-se'n, cuidant-los com es mereixen, i com és necessari si volen obtenir abundoses i remuneradores collites. Però per desgràcia nostra, com ja s'ha dit, són molts els agricultors de la nostra terra que tenen una gran desconfiança en el conreu que ens ocupa, la qual, si ens hi fixem, trobarem que no descansa sobre cap fonament raonable i positiu. I provarem de demostrar-ho. Uns no planten arbres perquè els prenen la fruita dels pocs que tenen. Aquest mal pot evitar-se plantant-ne molts d'una determinada varietat